

جایگاه فعالیت های فوق برنامه در ارتقای اهداف دوره ابتدایی در آموزش و پرورش

جواد شیرکرمی^۱، حسین عزیزی نژاد^۲

^۱ دانشجوی دکترای فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

^۲ مدرس دانشگاه و دبیر آموزش و پرورش

چکیده

با توجه به تسریع روند پیشرفت های علمی و تکنولوژیکی و تغییر روزافزون سبک زندگی انسانها، امروزه لزوم انعطاف پذیری و تغییر در شیوه های قدیمی و نامناسب در آموزش و پرورش و بروزرسانی این روشها، با در نظر داشتن قواعد و مقررات اساسی، بر همگان آشکار شده است. امروزه نظام های آموزشی تلاش می کنند تا از رویکرد مدرس محوری به فراگیر محوری و از رویکرد محتوامحوری به ساختن گرایی تغییر یابند. فعالیت های فوق برنامه به مجموعه فعالیت هایی که با هدف کمک به تحقق رشد و تعالی، شکوفایی استعدادها و مشارکت در برنامه های عملی کمک کند، گفته می شود، که این برنامه ها نیازهای فردی دانش آموزان و ویژگی های محلی و منطقه ای را مورد توجه قرار می دهد و در نهایت بر کیفیت و غنای برنامه ی درسی می افزاید. بنابراین از میان مهمترین ابعاد مناسب برای بررسی در حوزه فعالیت های فوق برنامه می توان به مواردی نظیر مهارتهای زندگی، مشارکت و مسئولیت پذیری دانش آموزان، اهمیت فعالیت و بازی، لزوم پژوهش محوری، نگارش و قدرت بیان، توان تحلیل و پرورش استعداد فردی اشاره کرد. پژوهش حاضر با هدف مطالعه جایگاه فعالیتهای فوق برنامه در ارتقای آموزش و پرورش دوره ابتدایی انجام شد. از جمله سؤالاتی که در اینجا قابل طرح و بررسی است، عبارتنداز: بررسی مسائل آمادگی، برنامه ریزی تحصیلی، توجه به تفاوت های فردی و نیازهای ویژه، لحاظ کردن مواد آموزشی مناسب، و در نهایت اینکه چه فعالیت ها و برنامه هایی باید مد نظر برنامه ریزان قرار گیرد؟

واژه های کلیدی: مهارتهای زندگی، فعالیت و بازی، پژوهش محوری، پرورش استعدادها، مشارکت اجتماعی